

nogle partier, der bevæger sig lidt for langt i den forkerte retning.

Det er klart, at vi i Enhedslisten rent faktisk ønsker en ny politik og ikke bare nogle nye navne i ministerbilerne. Nej, vi vil have en ny politik, og der er mange punkter, hvor vi er uenige med De Radikale. Der er også mange punkter, hvor vi er enige med dem. Men der er i hvert fald slet ikke nogen diskussion om, at den politik, der kan blive ført med oppositionen, med et nyt politisk flertal, er hundred gange bedre end den politik, der bliver ført af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti.

Kl. 16:35

Formanden:

Der er ikke flere, der ønsker korte bemærkninger. Tak til fru Johanne Schmidt-Nielsen. Og den næste ordfører er så hr. Anders Samuelsen.

Kl. 16:36

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Jeg vil godt starte med på Liberal Alliances vegne at byde den nye statsminister velkommen. Vi ser i høj grad frem til et godt og konstruktivt samarbejde. Personligt har jeg kendt den nye statsminister, siden vi engang i 1998 – tror jeg, det var – var sammen til FN's generalforsamling i New York, og jeg husker de 4 uger som nogle gode, fagligt opkvalificerende uger, men også, som det jo altid er her i Folketinget, når vi rejser sammen, en mulighed for at lære hinanden bedre at kende personligt og også skabe et tillidsforhold, som tit og ofte rækker mange år ud i fremtiden. Det er i hvert fald den oplevelse, som jeg havde, og som jeg synes vi har bygget videre på.

Den nye statsminister er blevet angrebet for en enkelt gang i hvert fald her i dag – for nu at være meget jysk i udtrykket – ikke at ville se i øjnene, at der er en økonomisk krise i det her land. Jeg slog op på internettet og søgte efter, hvor mange gange statsministeren faktisk havde brugt ordet krise i sin redegørelse, og der kom man frem til, at han i hvert fald har gjort det 29 gange. Jeg ved ikke, hvor mange gange der skal siges krise, før man anerkender, at der er en krise. Jeg synes, at det er et udtryk for, at man faktisk har set den virkelighed i øjnene, at der er en krise ikke bare i Danmark, men i hele verden, og at den krise, som vi har i Danmark, i høj grad hænger sammen med den krise, som er ude i resten af verden. Faktisk er det jo sådan, at vi har et godt udgangspunkt i Danmark for at håndtere den situation, vi er kommet i, men det bety-

der ikke, at vi kan undgå at blive ramt af den verdensomspændende krise.

Hvad vil statsministeren og regeringen så gøre ved krisen? Jeg mener, at det ville være forkert at have en forventning om, at der ville komme et fuldstændig udtømmende bud på det i sådan en redegørelse som den, statsministeren kom med, men jeg synes alligevel, at der var nogle pejlemærker i talen, som giver en indikation af, hvad det er for en type statsminister, vi har fået, og hvad det er for en retning, den regering, VK-regering, som vi har på nuværende tidspunkt, vil tage fremover.

Først og fremmest synes jeg, at det var rigtig, rigtig væsentligt, at der blev sendt nogle klare ideologiske signaler. Specielt har vi i Liberal Alliance bidt mærke i, at statsministeren påpegede, at det ikke drejer sig om at bekæmpe velstand, når vi laver politik. Det drejer sig om at bekæmpe fattigdom. Det synes jeg er en meget meget væsentlig pointe at holde fast i. Jeg kan kun beklage, at regeringen ikke holdt ordentlig fast i det udgangspunkt, da man lavede sin skattereform. For havde man holdt fast i det udgangspunkt og dermed havde taget et endeligt opgør med janteloven og misundelsesretorikken og diskussionen om, hvem der får hvor meget ud af en skattereform, havde man selvfølgelig brugt de sidste par milliarder kroner, som der reelt skulle til for at fjerne resten af topskatten, og så havde vi haft en maks. skat i Danmark på 42 eller 43 pct., og så havde vi måske haft et af de mest dynamiske skattesystemer i Europa og havde haft et fantastisk godt udgangspunkt for at komme rigtig godt i gang, når vi kommer ud på den anden side af den krise, som hele verden står i. Udsagnet bekæmp ikke velstand, men bekæmp fattigdom håber jeg virkelig er noget, som kommer til at præge regeringens politik fremover. Det er i hvert fald et område og et udgangspunkt, som vi meget gerne vil være med til at bakke op om.

Noget af det, som også var godt i statsministerens tale, var, at statsministeren understregede, at politikerne ikke alene kan løse den krise, vi står i. Der synes jeg også, at det både er et stærkt udsagn og faktisk også et ideologisk udsagn, og det er en erkendelse, som for ofte mangler på Christiansborg. Man får nogle gange, også når man har hørt dagens debat, det indtryk, at det er os herinde, der skal løse den økonomiske krise. Og det er jo ikke sandheden. Det kan jo ikke lade sig gøre. Det, vi kan gøre herindefra, er i samarbejde på tværs af partiskel og